

Ad lucem

per
F. PROUBASTA

OCS estaments mèdics del món estan tan ben plaçats i amb una organització tan perfecta com el català.

Tenim un Sindicat destinat a defensar els nostres interessos materials.

Tenim un Col·legi per a la defensa dels interessos morals i per obligar als metges a l'obediència a un codi deontològic, institució anhelada per l'estament mèdic francès que la volen fundar amb el nom d'ordre dels metges, tot tenint un Sindicat poderós; car, per tot allò dit, no són dues coses sinònimes, ni antagòniques. Són dos organismes ben diferents; però les actuacions dels quals es complementen.

Posseïm acadèmies de tota classe i per tots els gustos. No hi ha cap especialitat important que no tingui la seva. Els laboratoris brollen arreu, alguns amb intents didàctics.

Però en mig d'una vertadera explosió de tota mena d'activitats, l'acadèmia de major significació científica de Catalunya, la més respectable per la seva història i pel nombre i vàlua dels que durant molts d'anys l'han constituïda, no vivia, vegetava en una casa esquivada, sense cap condició per desenrotllar l'alta missió que li és assenyalada, això és, portar la capdavantera de la ciència mèdica en la nostra terra.

Lluitant amb la falta de local i malgrat la bona voluntat de molts, la Reial Acadèmia de Medicina s'havia quasi limitat a ésser una acadèmia consultiva; però com que avui tots els organismes oficials tenen llurs cosos tècnics, les consultes eren cada dia més rares. I la R. A. portava una vida minsa i feia certa pena de veure com metges importants, aptes per escatir els temes més pregonos de la ciència, es reunien dues vegades al mes, per a tractar assumptes, gairebé sempre personals, sense cap finalitat científica. De sessions científiques ja se'n feien, però com a fets secundaris, sense interès i gairebé sense públic.

Avui les coses han canviat de soca-rel. La R. A., després de 108 anys d'espera, ha abandonat el seu misèrrim estatge, misèrrim malgrat les lloables temptatives d'embellir-lo, per a traslladar-se a una casa esplèndida, un ver palau, a l'antiga Facultat de Medicina, omplert d'immillorables records per a molts dels metges catalans.

Aquest trasllat té tots els caràcters dels fets miraculosos, que passen avui a Barcelona, on amb tot i sofrir una carestia de vida possiblement sense parió, té encara prou puixança per emprendre obres colossals com l'Exposició, meravella del món; car, si per a cedir l'antiga facultat a la R. A. n'hi ha hagut prou amb la bona voluntat d'un ministre; no ha estat així tan planera la cosa per a fer-la confortable i remeiar les injúries del temps. S'han necessitat una colla de mils pessetes, les quals han estat de recaptació fàcil, esperonats únicament els donants per un estímul de sentiment, sense cap idea de guany ni tan sols d'ostentació. Un ver miracle!

Rebi la R. A. la nostra enhorabona, la més entusiasta, esperant amb tota confiança, que en la marxa ascendent de l'estament mèdic català, vers la perfecció, ad lucem, sabrà col·locar-se en el punt culminant de la nostra cultura mèdica, per dirigir-la i enfortir-la.